

KANUN

TOPRAK KORUMA VE ARAZİ KULLANIMI KANUNU İLE BAZI KANUNLARDA
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN**Kanun No. 7584****Kabul Tarihi: 11/6/2026**

MADDE 1- 11/6/1936 tarihli ve 3039 sayılı Çeltik Ekimi Kanununun 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 19- Çeltik tarlaları, il ve ilçe merkezlerine imar sınırından itibaren beş yüz metre, köy ve mahallelerde ise elli metre uzaklıkta bulunabilir. Uzaklıklar, köy ve mahallelerde en kenar evin dış çevresiyle çeltik ekilen yerlerin en yakın noktasının arası ölçülerek tayin olunur.”

MADDE 2- 8/6/1942 tarihli ve 4250 sayılı İspirto ve İspirtolu İçkiler İhisi Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının dördüncü cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, bu cümleden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle ve dokuzuncu fıkrasına birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Alkollü içkileri üreten, ithal eden ve pazarlayanlar, her ne surette olursa olsun hiçbir etkinliğe veya her tür mecrada yapılacak yayın ve paylaşımlara ticaret unvanları ile ürünlerinin marka, amblem, logoları ile ürünlerin arz ambalajında yer alan ifade, şekil, isim, işaret ve görselleri kullanarak destek olamazlar.”

“Alkollü içkilerin veya alkollü içkileri üreten, ithal eden ve pazarlayan firmaların isim, marka, logo, amblemleri ile arz ambalajında yer alan ifade, şekil, isim, işaret ve görseller iş yerlerinin içinde, dışında, vitrinlerinde, satış ünitelerinde ve hiçbir etkinlik alanında bulundurulamaz.”

“Fermente alkollü içki markası, distile alkollü içki markası olarak; distile alkollü içki markası, fermente alkollü içki markası olarak kullanılamaz.”

MADDE 3- 4250 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “, (e) ve (f)” ibaresi “ve (e)” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 4- 4250 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 2- Perakende ya da açık alkollü içki satışı yapılan iş yerleri bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde 6 ncı maddenin birinci fıkrasının beşinci cümlesine uygun hâle getirilir.

6 ncı maddenin dokuzuncu fıkrasının ikinci cümlesinin kapsamına giren ürünler, bu maddenin yürürlük tarihinden itibaren üç ay içinde anılan hükme uygun hâle getirilir. Uygun olmayan ürünler, bu tarihten itibaren piyasaya arz edilemez.”

MADDE 5- 24/3/1950 tarihli ve 5659 sayılı Atatürk Orman Çiftliği Kanununun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “çiftlik hudutları dahilinde” ibaresi madde metninden çıkarılmış ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Müdürlüğün, 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun (1) ve (3) sayılı tarifelerine giren bütün işlemleri harçtan müstesnadır.”

MADDE 6- 5659 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- Atatürk Orman Çiftliğinin sahip bulunduğu gayrimenkuller için bu maddenin yürürlük tarihinden önce, 29/7/1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanunu hükümlerince tahakkuk ettirilmiş bina ve arazi vergileri ve bunlara bağlı vergi cezaları, gecikme faizleri, gecikme zamlarının tahsilinden vazgeçilir. Bina ve arazi vergi borcu için yargı mercilerine intikal etmiş uyuşmazlıklarda, davayı gören mahkeme tarafından, karar verilmesine yer olmadığına, tarafların yaptıkları masrafların üzerlerine bırakılmasına karar verilir ve vekalet ücretine hükmedilmez.”

MADDE 7- 18/12/1953 tarihli ve 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğüne Yürütülen Hizmetler Hakkında Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 16- 6446 sayılı Kanun kapsamındaki hidroelektrik enerji üretim tesislerinde veya tesisten kaynaklı olarak memba veya mansapta can ve mal emniyeti açısından risk oluşturan durumların tespit edilmesi halinde üretim lisansı sahibi şirkete ihtarada bulunulur ve gerekli önlemlerin alınması için süre verilir. Verilen süre içerisinde şirket tarafından gerekli önlemlerin alınmaması halinde, tesiste enerji üretimine yönelik su kullanımı durdurulur ve ilave süre verilir. İlave süre içerisinde de şirket tarafından gerekli önlemlerin alınmaması halinde şirketle imzalanan su kullanım hakkı anlaşması derhal feshedilir. Ayrıca, mahalli mülki idari amir kararıyla, risk oluşturan durumlar ortadan kaldırılır. Bu hususta yapılan masraflar ilgili şirketten tahsil edilir.

6446 sayılı Kanun kapsamındaki hidroelektrik enerji üretim tesislerinde DSİ tarafından belirlenen işletme talimat ve programına, Türkiye Elektrik İletim Anonim Şirketi tarafından dengeleme güç piyasası kapsamında verilen talimatlara göre yapılan işletme halleri hariç olmak üzere uyulmadığının veya hidroelektrik üretim tesisinin DSİ sorumluluk sahasında bulunan bölümlerinin DSİ tarafından yapılan ya da yaptırılan denetim ve yıllık muayenelerinde eksiklikler olduğunun tespit edilmesi üzerine şirkete ihtarada bulunularak işletme talimatına ve programına uygun hareket etmesi veya eksikliklerin giderilmesi için süre verilir. Verilen süre içerisinde şirketin, DSİ tarafından belirlenen

işletme talimat ve programına uymaması veya tespit edilen eksiklikleri gidermemesi halinde şirkete toplam ceza tutarı iki yüz elli bin Türk lirasından az, beş milyon Türk lirasından çok olmamak üzere, ihmâl niteliği, kusur, neticenin ağırlığı dikkate alınarak, tesisin hidrolik kurulu gücüne (MWm) bağlı olarak megavat başına, elli bin Türk lirası ile yüz bin Türk lirası arasında idari para cezası uygulanır. İdari para cezasının uygulanmasından itibaren en geç üç ayın sonunda ihtar edilen hususların yerine getirilmemesi halinde, ceza tutarının alt ve üst sınır değerleri iki katına çıkarılmak üzere, para cezası önceki cezanın iki katı olarak uygulanır. Bu durumda ihtar edilen hususların yerine getirilmesi için şirkete üç aydan fazla olmamak üzere ek süre verilir. Verilen süre içerisinde ihtar edilen hususların yerine getirilmemesi halinde DSİ tarafından su kullanım hakkı anlaşması feshedilir.

Bu maddede belirtilen idari para cezasını gerektiren hallerin, idari para cezasının uygulandığı tarihten itibaren bir yıl içerisinde tekrarı halinde ceza tutarı ile alt ve üst sınır değerleri iki katı olarak uygulanır.

Bu maddenin yürütülmesine ilişkin usul ve esaslar DSİ'nin bağlı olduğu Bakanlık tarafından çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 8- 6200 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 17- İl özel idareleri, belediyeler ve bağlı kuruluşları, köy tüzel kişilikleri ile diğer kamu kurum ve kuruluşları; su yapılarından kaynaklanabilecek kaza ve kayıpların önlenmesi için kendi görev ve sorumlulukları dâhilinde gereken koruyucu güvenlik tedbirlerini alır ve bu konuda DSİ'yi bilgilendirir.

DSİ tarafından inşa edilen tesislerin bulunduğu yerin kısmen ya da tamamen imar planı kapsamına alınması veya herhangi bir sebeple meskûn mahal sınırları içerisinde kalması durumunda DSİ tarafından belirlenen koruyucu güvenlik tedbirleri ilgili belediye veya il özel idaresi tarafından alınır.

Su yapıları ile ilgili ya da su yapılarında veya koruma alanlarında gerçekleştirilen çalışmalarında kişilerin ve çevrenin zarar görmemesi, can ve mal güvenliğinin sağlanması için DSİ tarafından belirlenen koruyucu güvenlik tedbirleri çalışmayı gerçekleştiren kamu kurum ve kuruluşu tarafından alınır.

Mülkiyeti DSİ'ye ait olan su yapıları ile servis yolları ve diğer unsurları amacı dışında kullanılamaz. Bunların zorunlu nedenlerle amaç dışı kullanımı halinde koruyucu güvenlik tedbirleri, kullanan kişi veya kamu kurum ve kuruluşlarınca alınır. Amaç dışı kullanımdan kaynaklanan zararlardan, amacı dışında kullanan kişi veya kamu kurum ve kuruluşları sorumludur.

Su yapılarına ait servis yolları ilgili idaresince devralınmadığı müddetçe genel ulaşım maksatlı kullanılamaz. Su yapılarına ait servis yollarının, genel ulaşım açılması talebi olması ve DSİ'nin uygun görmesi halinde, işletme, bakım ve yönetim sorumluluğu ilgili kuruma devredilir.”

MADDE 9- 6200 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 18- DSİ'ye ait olan taşınmaz mallar, hisse oranı %40'ı ve hisse miktarı uygulama imar planı sınırları içinde dört yüz metrekareyi, dışında ise dört bin metrekareyi aşmamak kaydıyla talepte bulunan hissedarlarına rayiç bedel üzerinden doğrudan satılabilir.

DSİ mülkiyetinde olan yerlerin kiralanması ve satışı ihalelerinde isteklilerden, satışta tahmin edilen satış bedelinin, kiraya vermede tahmin edilen bir yıllık kira bedelinin %3'ünden az olmamak üzere %30'una kadar geçici teminat alınır.”

MADDE 10- 6200 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 14- Bu maddenin yürürlük tarihi itibarıyla genel ulaşım maksadıyla kullanıldığı halde ilgili kurum tarafından devralınmamış su yapılarına ait servis yollarının işletme, bakım ve yönetim sorumluluğu DSİ tarafından uygun görülmesi halinde bu maddenin yürürlük tarihinden itibaren en geç altı ay içinde ilgili kamu kurum ve kuruluşuna devredilir.”

MADDE 11- 9/3/1954 tarihli ve 6343 sayılı Veteriner Hekimliği Mesleğinin İcrasına, Türk Veteriner Hekimleri Birliği ile Odalarının Teşekkül Tarzına ve Göreceği İşlere Dair Kanunun Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilen 41 inci maddesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“MADDE 41- Haysiyet divanı tarafından uygulanacak olan disiplin cezaları şunlardır:

a) Yazılı ihtar: Veteriner hekime veya bu Kanun kapsamındaki kişilere mesleğini uygularken ve/veya meslektaşları ile olan ilişkilerinde daha özenli bir tutum ve davranış içinde olması gerektiğinin yazı ile bildirilmesidir.

b) Para cezası: Fiilin ağırlığına göre yirmibin Türk lirası ile yüzbin Türk lirası arasında belirlenecek tutarın disiplin soruşturmasını yürüten odaya veya Birliğe ödenmesidir.

c) Geçici olarak meslekten men cezası: Meslek uygulamasından 15 günden 6 aya kadar süreyle alıkonulmadır. Meslekten geçici olarak men cezası alanlar, bu süre dolmadan Türkiye'nin hiçbir yerinde mesleğini icra edemez.

d) Oda bölgesinde meslek icrasından men cezası: Bir oda bölgesinde en az beş defa geçici olarak meslek icrasından men cezası alan veya birden fazla geçici olarak meslek icrasından men cezalarının toplamı yüz seksen günden fazla olan veteriner hekimlerin, o oda bölgesinde 3 yıl süreyle meslek icrasından men edilmesidir.

Yazılı ihtarını gerektiren fiil ve durumlar şunlardır:

a) Meslektaşları, hasta sahipleri ve mesleğin icrası kapsamında meslekle ilgili olarak irtibat kurduğu gerçek ve tüzel kişilerle ilişkilerinde mesleğin onur ve saygınlığına zarar verecek davranışlarda bulunmak, bu ilişkilerinde mesleki etik ve mevzuat hükümlerine aykırı davranmak.

b) Propaganda ve reklam amacı ile çalışma yerlerini ve ihtisaslarını bildirir ilanlar düzenlemek, tabela, ilan, reçete, internet, medya, sosyal medya ve bunun gibi yerlerde reklam ve propaganda mahiyetinde biçim, içerik, ifade ve işaretler kullanmak.

c) Meslek organlarıncı düzenlenen zorunlu mesleki eğitim ve toplantılara çağrıldığı hâlde geçerli mazeret olmadan katılmamak.

d) Meslek mevzuatının gerektirdiği görevler ile meslek organlarıncı kendilerine verilen görevleri mazeretsiz yapmamak, verilen göreve özen göstermemek, belirlenen zamanda mazeretsiz şekilde yerine getirmemek.

e) Meslektaşlarına, çalışma arkadaşlarına, hasta sahiplerine veya mesleğin icrası kapsamında meslekle ilgili olarak irtibat kurduğu kişilere karşı hakaret, tehdit veya onur kırıcı söz ve davranışlarda bulunmak.

f) Aidat ve oda yönetim kurulu tarafından belirlenen ödentileri yazılı bildirimle rağmen zamanında ödemeyerek kanuni takibata sebebiyet vermek veya oda üyelik görevlerini yerine getirmemek.

g) Mesleği ve meslektaşları ile ilgili asılsız bilgileri kasıtlı olarak yaymak.

h) Mesleğin icrasında uygulanması gereken usul ve esaslara aykırı davranmak.

i) Mesleki mevzuata ve Birlik organlarının karar ve talimatlarına uygun hareket etmemek.

j) Büyük kongrenin veya oda genel kurulunun seçimde ilgili toplantılarına geçerli bir mazereti olmaksızın katılmamak veya oy kullanmamak.

k) Nitelik ve ağırlığı itibarıyla yukarıda belirtilen eylemlere benzer eylemlerde bulunmak.

Para cezasını gerektiren haller şunlardır:

a) Mevzuata uygun olarak muayenehane, poliklinik, hastane veya laboratuvar açmadan mesleki faaliyet yürütmek.

b) İş ve ikamet adresi değişikliklerini 30 gün içinde kayıtlı olduğu odaya bildirmemek.

c) Mesleki nüfuz ve imkânlarını hukuka aykırı olarak kişisel çıkarları yolunda kullanmak.

d) Meslektaşlarına, hasta sahiplerine ve mesleğin icrası kapsamında meslekle ilgili olarak irtibat kurduğu kişilere fiilî saldırıda bulunmak.

e) Mesleğin icrası esnasında mevzuatın gerektirdiği kayıtları usulüne uygun olarak tutmamak, usulüne uygun evrak kullanmamak.

f) Merkez Konseyi ve/veya odalar tarafından belirlenen asgari ücret tarifesinin altında ücret almak.

g) Kamu dışında çalışan veteriner hekimler bakımından iş sözleşmelerini odaya onaylatmamak, oda onaylı iş sözleşmesi olmadan gerçek veya tüzel kişi veya kurumlar süreli/sürekli hizmet vermek veya yıllık çalışma izin belgesini yenilememek.

h) Mesleki çalışmalarını sırasında öğrendiği sırları kanuni zorunluluk olmadıkça açıklamak.

i) Hayvan sağlığında kullanılan ilaç ve veteriner tıbbi ürünlerini etiket fiyatı haricinde satmak.

j) Meslek icrası mahiyetinde yürüttüğü görevle ilgili konularda, kendisine veya bir başkasına menfaat sağlayacak yahut bir başkasına zarar verecek şekilde bilerek yalan ve/veya yanlış beyanda bulunmak.

k) Başkalarının çıkar sağlaması amacıyla mesleğini ve diplomasını kullanmasına imkân vermek.

l) Mesleki faaliyeti kapsamında tedavi ve uygulamalarında bilimsellikten uzak, bilime açıkça aykırı iş ve işlemler yapmak, ihmalkâr ve özensiz davranmak suretiyle maddi veya manevi zarara yol açmak.

m) Bireysel olarak veya yöneticisi oldukları dernekler ya da çalıştıkları kurumlar aracılığıyla kurumlara veya meslektaşlara destek sağlamanın dışında, şahsi çıkar sağlamak amacıyla ticari ürün ve/veya hizmetin tanıtımında yer almak ve/veya reklamına aracılık etmek.

n) Bilimsel araştırmalar ve eğitime yönelik şeffaf kurumsal ilişkiler dışında, endüstri kuruluşları ile çıkar ilişkileri kurmak.

o) Bu Kanun ve bu Kanun uyarınca yürürlüğe konulan mevzuata uygun izin ve/veya ruhsat almadan çalışmak.

p) 48 inci maddenin birinci fıkrasında belirtilen ve büyük kongrede onaylanan oran doğrultusunda Merkez Konseyi payının ilgili yıl sonuna kadar yetkili ve sorumlularca gönderilmemesi.

q) Kanunen kazanılmamış mesleki veya akademik unvanları kullanmak, veteriner hekimlikte uzmanlık mevzuatına göre alınmış uzmanlık belgesi olmadan herhangi bir biçimde uzmanmış gibi davranmak veya tanıtım yapmak suretiyle meslek uygulamasında bulunmak.

r) Temelsiz suçlamalarla mesleği, Türk Veteriner Hekimleri Birliğini, odalar ve alt birimlerini kamuoyunda küçük düşürmek ya da maddi, manevi kişiliklerine zarar vermek.

s) Veteriner hekim olarak sahibi ve sorumlusu olduğu kuruluşundaki veteriner hekimleri ve diğer personelini sağlık alanı ile ilgili görev ve yetki alanı dışında çalıştırmak.

t) Meslek mensupları arasında haksız rekabete neden olacak davranışlarda bulunmak.

u) Bu Kanun kapsamında yapılacak olan denetimlere engel olmak, zorluk çıkarmak.

v) Yanında çalıştırdığı veteriner hekimi odaya ve resmî kurumlara bildirmemek, çalışma izin belgesi olmadan çalışmasına izin vermek.

w) Muayene ve tedavi sırasında hasta sahiplerinin cinsiyet, ırk, milliyet, etnik köken, din ve mezhep, ahlaki ve siyasi düşünce, kişilik, ekonomik ve sosyal durumuna göre ayrımcılık yapmak.

x) Mevzuatta belirlenen usul ve şartlar dışında hayvan satışı yapmak, satışına aracılık etmek.

z) Meslektaşlarına karşı küçük düşürücü davranışlarda bulunmak veya meslektaşlarını kötülemek.

aa) Veteriner tıbbi ürünlerin mevzuatta izin verilen yerler dışında doğrudan veya dolaylı olarak satışı yapmak veya bu faaliyetlere aracılık etmek.

bb) Menfaat elde etmek amacıyla bir başka veteriner hekime iş veya hasta tedarikine aracılık etmek, aracı kullanımı yoluyla iş veya hasta tedarik etmek.

cc) Narkotik, anesteziik veya sedatif ilaçların; kullanımına, teminine ve stok takibine ilişkin kayıtları usulüne uygun tutmamak, gerçeğe aykırı kayıt tutmak veya denetimlerde ibraz etmemek, muhafazasında gerekli güvenlik tedbirlerini almamak ve bu ilaçları kötüye kullanıma açık hale getirmek.

dd) Nitelik ve ağırlığı itibarıyla yukarıda belirtilen eylemlere benzer eylemlerde bulunmak.

Geçici olarak meslekten men cezasını gerektiren fiil ve hâller şunlardır:

a) Görevi gereği verilen veya hazırlanan bir belgeyi kısmen veya tamamen gerçeğe aykırı şekilde düzenlemek, belgelerde tahrifat yapmak, tahrif edilmiş belgeleri bilerek veya bilmesi gerektiği halde kullanmak, başkalarına kullandırmak, bu belgeler üzerinden işlem yapmak.

b) Salgın hayvan hastalıklarıyla mücadelede uyulması gereken kurallara uymamak.

c) Hayvansal gıdaların üretimi, korunması ve tüketimi sürecinde görevini ihmal etmek suretiyle insan sağlığının tehdit edilmesine yol açmak.

d) Kamu kurum ve kuruluşlarının veya gerçek kişi ve özel kuruluşların aleyhine kendisine veya başkasına haksız menfaat sağlamaya yönelik eylemlerde bulunmak.

e) Veteriner hekimlikle ilgili olarak, bilimsel araştırma verilerini değerlendirirken ve yayına hazırlarken bilimsel gerçekleri yansıtmamak; çalışmaya fiilen katılmamış kişilerin adlarına yayında yer vermek, kaynak göstermeden veya izin almadan başkalarına ait verileri, olguları veya yazılı eserleri kullanmak ve benzeri suretle bilimsel yayınlarda yayın etiğine aykırı davranmak.

f) İlgili mevzuata aykırı olarak canlılar üzerinde deneyler yapmak, yapılmasına destek olmak.

g) Meslek şeref, etik ve ahlakını ağır şekilde ihlal eden, meslekle bağdaşmayan faaliyetlerde bulunmak.

h) Görev yaptığı bölgenin odasına kayıtlı olmadan veteriner hekimlik mesleğini icra etmek.

i) Kasten ve bilim ilkelerine aykırı olarak hayvanlara eziyet derecesine varan uygulamalar yapmak veya yaptırmak.

j) Muvazaalı işlemler yoluyla bir başkası adına açılması hali de dahil olmak üzere ikametgâh hariç birden fazla yerde muayenehane açmak ve çalışmak.

k) Duyurulması zorunlu hayvan hastalıklarının ilgili kurumlara bildirilmesine kayıtsız kalmak.

l) Narkotik, anesteziik ve sedatif ilaçları; hayvan sağlığı ve tedavi amacı dışında kullanmak, bu amaçla üçüncü kişilere vermek, satmak veya temin etmek; reçetesiz, kayıtsız veya mevzuata aykırı şekilde bulundurmak, temin etmek veya dağıtmak.

1) Nitelik ve ağırlığı itibarıyla yukarıda belirtilen eylemlere benzer eylemlerde bulunmak.

Oda haysiyet divanları, kendilerine intikal eden dosyaları en geç altı ay içerisinde karara bağlamak zorundadır.

Disiplin cezası gerektiren fiil ve halleri işleyenler hakkında, bu fiil ve hallerin işlendiğinin soruşturmaya yetkili birimce öğrenildiği tarihten itibaren altı ay içinde soruşturmaya başlanılmamış ise bu suçlarla ilgili disiplin soruşturması yapılamaz ve ceza verilemez.

Disiplin cezası gerektiren fiil ve hallerin işlendiği tarihten itibaren en geç beş yıl içinde disiplin cezası verilmemesi halinde ceza verme yetkisi zamanaşımına uğrar.

Savunma alınmadan ceza verilemez. Savunma yazılı veya sözlü olarak verilebilir. Hakkındaki iddia ve/veya tespitleri içeren savunma isteme yazısının kendisine tebliğinden itibaren otuz gün içinde geçerli mazereti olmaksızın yazılı veya kendisine bildirilen günde sözlü savunma vermeyen üye, savunma hakkından vazgeçmiş sayılır.

Hakkında herhangi bir disiplin cezası verilen veteriner hekimin, bu cezanın kesinleştiği tarihten itibaren beş yıl içinde aynı ağırlıkta disiplin cezası gerektiren yeni bir fiil işlemesi halinde, bu fiil için Kanunda öngörülen disiplin cezasının bir derece ağır olanı uygulanır.

Veteriner hekim hakkında başlamış olan ceza kovuşturması, disiplin işlem ve kararlarının uygulanmasına engel olmaz. Eylemin işlenmemiş veya sanığı tarafından yapılmamış olması sebebiyle beraat hali müstesna, beraatle sonuçlanmış bir ceza davasının konusuna giren eylemlerden dolayı disiplin soruşturması, o eylemin ceza kanunları hükümlerinden ayrı olarak başlı başına disiplin soruşturmasını gerektirir mahiyette olmasına bağlıdır.

Bu madde gereği verilen disiplin cezaları kesinleşmesini müteakip 10 yıllık sürenin dolmasıyla silinir.

Disiplin soruşturmasına ilişkin usul ve esaslar, disiplin suçlarının izahı ve disiplinle ilgili diğer hususlar Tarım ve Orman Bakanlığının uygun görüşü alınarak Birlikçe hazırlanacak yönetmelikle düzenlenir.

Bu Kanunda belirtilen disiplin para cezaları her takvim yılı başından geçerli olmak üzere o yıl için 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesi hükümleri uyarınca tespit ve ilân edilen yeniden değerlendirme oranında artırılarak uygulanır.”

MADDE 12- 6343 sayılı Kanunun 55 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “100 liradan 500 liraya kadar inzibati” ibaresi “disiplin cezası gerektiren fiil ve hallerin süresine göre 120.000 Türk lirasından 600.000 Türk lirasına kadar disiplin” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 13- 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 21- Küresel iklim değişikliğiyle mücadeleye katkı sağlamak ve ormanların sera gazı tutum kapasitesini artırmak maksadıyla Orman Genel Müdürlüğü karbon yutak ormanları kurar, bedel almak suretiyle kurdurur veya kurulmuş ormanların tesis maliyetinden az olmamak ve karbon piyasası rayiç bedeli tahsil edilmek kaydıyla tahsis eder, yönetir ve işletir. Bu maddenin uygulanması ile ilgili tanım, şekil, şart ve esaslar İklim Değişikliği Başkanlığının görüşü alınarak yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 14- 6831 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 22- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce kesinleşmiş orman kadastrolarına göre kısmen veya tamamen Devlet ormanı olarak sınırlandırılan taşınmazlardan;

a) Hazine adına kayıtlı olmayan, tapu ve kadastro veya imar mevzuatına göre oluşturulup halen gerçek veya tüzel kişiler adına tapuda tescilli olanlar için malikleri, kadastro tespitleri davalı olanlar için ise davaya taraf olan gerçek veya tüzel kişiler tarafından idareye başvurulması ve söz konusu başvurunun Orman Genel Müdürlüğünce uygun görülmesi,

b) Orman Genel Müdürlüğü tarafından resen yapılan inceleme ve araştırma sonucunda gerçek veya tüzel kişiler adına var olan tapu kayıtlarının doğruluğunun tespit edilmesi,

hallerinde mevcut tapu kayıtları bedel alınmaksızın geçerli kabul edilir ve tapu kütüklerindeki varsa orman şerhleri terkin edilerek söz konusu taşınmazlar hakkında bu Kanun hükümleri uyarınca işlem yapılır.

Açılan davalar sonucunda tapularının iptaline karar verilerek kesinleşen ancak tapuda henüz infaz edilmeyen kararlara konu taşınmazlar hakkında taşınmaz bedeli karşılığı olarak mahkeme kararları gereğince ödeme yapılmamış olması veya taşınmaz bedeli karşılığı olarak mahkeme kararları gereğince ödeme yapılmışsa yapılan toplam ödemenin Hazineye geri ödenmesi hallerinde bu madde uyarınca işlem yapılır. Ancak Hazineye geri ödenecek bedel taşınmazın güncel rayiç bedelinden az olamaz.

Açılan davalar sonucunda tapularının iptaline karar verilerek kesinleşen kararlardan infaz edilerek/rızaen terk edilerek tapuda Hazine adına tescil edilen taşınmazlar, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki yıl içinde önceki malikleri veya akdi ve kanuni halefleri tarafından idareye başvurulması, taşınmaz bedeli karşılığı olarak herhangi bir ödeme yapılmamış olması veya ödeme yapılmış olması halinde yapılan toplam ödemenin Hazineye geri ödenmesi halinde ilgisine iade edilir. Ancak Hazineye geri ödenecek bedel taşınmazın güncel rayiç bedelinden az olamaz.

İkinci ve üçüncü fıkralar kapsamında kalan taşınmazlardan Orman Genel Müdürlüğünce bildirilen, malikleri veya akdi ve kanuni halefleri tarafından idareye başvurulmayan veya mahkeme kararları gereği yapılan toplam ödemesi Hazineye geri ödenmeyen üç hektardan küçük taşınmazlar ve alan büyüklüğüne bakılmaksızın taşınmazlar arasındaki tescilli/tescilsiz yol, boşluk ve benzeri alanlar, Milli Emlak Genel Müdürlüğünce değerlendirilebilir.

Bu madde kapsamındaki taşınmazlar hakkında aşağıdaki hükümler uygulanır.

a) Yapılacak işlemler sonuçlanıncaya kadar orman idaresi veya Hazine tarafından açılması gereken davalar açılmaz, devam eden davalar yönünden bu maddedeki işlemler bekletici mesele kabul edilerek bunun sonucuna göre işlem yapılır, bu taşınmazların aynına yönelik dava açılmasına ilişkin hak düşürücü süreler işlemez. Taraflarca vazgeçilen tapu iptali ve tescil, orman şerhinin kaldırılması ve bu madde kapsamındaki taşınmazların tapusunun iptali sebebiyle açılmış tazminat davaları da dahil olmak üzere derdest olan davaların konusuz kalmasına ve yargılama giderlerinin taraflar üzerinde bırakılmasına karar verilir ve taraflar lehine vekalet ücretine hükmedilmez.

b) Yapılacak giderler tapu maliklerince Orman Genel Müdürlüğünün hesaplarına hizmet gideri olarak yatırılır.

c) Mevcut orman izinleri ve yapılan kiralamalar iptal edilmiş sayılır.

ç) Ormanların korunması, istihsal ve imarı ile alakalı olarak yapılmış her nevi bina ve tesis bulunan yerler bu madde kapsamında değerlendirilmez.

d) Rayiç bedeller, 6292 sayılı Kanun kapsamında Milli Emlak Genel Müdürlüğünce hesaplanır.

e) İade işleminin gerçekleşmesi halinde idarelerden, hiçbir şekilde tazminat ve ecrimisil talep edilemez.

Bu madde hükümleri;

a) Sonradan imar uygulaması yapılmış olsa bile, 26/1/1939 tarihli ve 3573 sayılı Zeytinciliğin Islahı ve Yabanilerinin Aşılattırılması Hakkında Kanun, mülga 11/6/1945 tarihli ve 4753 sayılı Çiftçiyi Topraklandırma Kanunu kapsamında tapuya bağlanmış fakat temlik şartları yerine getirilmemiş, 9/7/1945 tarihli ve 4785 sayılı Kanun kapsamında bedeli ödenerek devletleştirilmiş, mülga 8/2/1937 tarihli ve 3116 sayılı Orman Kanununda mülga 24/3/1950 tarihli ve 5653 sayılı Kanunla yapılan düzenlemeler kapsamında tevzi edilmiş fakat tapuya bağlanmamış, tapu ve kadastro veya imar mevzuatı kapsamında yapılan çalışmalarda uygulama görememiş eski kayıtlı taşınmazlar ile 25/2/1998 tarihli ve 4342 sayılı Mera Kanunu kapsamındaki taşınmazlarda,

b) 2634 sayılı Kanun kapsamında sınırları tespit ve ilan edilen kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri, turizm merkezleri, turizm bölgeleri ve turizm alanlarında kalan, 18/11/1983 tarihli ve 2960 sayılı Boğaziçi Kanunu ve mübadele anlaşmaları kapsamında olan yerler ile bu Kanuna göre belirlenmiş özel statülü orman alanları ile orman rejimine alınan yerlerde bulunan, izin ve irtifak hakkı tesis edildiğinden ifraz edilerek oluşturulan, yanan orman sahalarında bulunan, geometrisi ve arz üzerindeki yeri belli olmayan taşınmazlarda,

uygulanmaz.

Bu madde kapsamında yapılan işlemler sonrasında orman kadastro kayıtları güncellenir.

Bu maddenin uygulanması sonucunda; tapu kayıtları geçerli kabul edilen, ilgililerine iade edilen ve dördüncü fıkra kapsamında Milli Emlak Genel Müdürlüğünce değerlendirilecek taşınmazların alanından az olmamak üzere Devletin hüküm ve tasarrufu altında veya Hazinesinin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlar Orman Genel Müdürlüğüne orman tesis etmek veya orman olarak kullanılmak üzere tahsis edilir.

Bu maddenin uygulanmasından kaynaklanan tüm anlaşmazlıklar, taşınmazın bulunduğu yer asliye hukuk mahkemesinde görülür.

Bu maddenin uygulanması ile ilgili usul ve esaslar Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığından görüş alınarak Orman Genel Müdürlüğü tarafından belirlenir.”

MADDE 15- 6831 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 23- Bu Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendi uygulamalarının yapıldığı yerlerde Orman Genel Müdürlüğünce yapılacak incelemeler neticesinde; 2 nci maddenin birinci fıkrasının (B) bendi şartlarını taşıdığı halde bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce Kanunda açıkça sayılan sebepler dışındaki gerekçelerle bu uygulamaların hükmen iptal edildiği yerler ile 2 nci maddenin birinci fıkrasının (B) bendi uygulamalarına ait orman kadastro tutanaklarında, bu uygulamaların tamamlandığı veya başkaca uygulama yapılacak sahanın bulunmadığının yazılı olup olmadığına bakılmaksızın 2 nci maddenin birinci fıkrasının (B) bendi şartlarını taşımadığı açıkça belirtilen yerler dışında kaldığı tespit edilen alanlarda 2 nci maddenin birinci fıkrasının (B) bendi uygulamaları yapılabilir. Yapılan bu uygulamalar ikinci kadastro sayılmaz. Bu maddeye göre bu Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendi uygulamaları yapılan alanlarda yer alan taşınmazlar hakkında açılmış davalar bulunması halinde yapılan çalışmalar Orman Genel Müdürlüğünce mahkemeye bildirilir.”

MADDE 16- 4/11/1983 tarihli ve 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun 29 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 29- 10 uncu madde uyarınca mahkeme heyetinin harcırahları, 15 inci madde uyarınca mahkemece oluşturulan bilirkişilerin ve keşifte dinlenen muhtarın mahkemece takdir edilecek ücretleri ile tapu harçları, kamulaştırmaz el koyma ve tazminat davaları sonucunda tescile yönelik kesinleşen mahkeme kararlarının infazında veya kamulaştırmaz el koyma nedeniyle malik ile idare arasında düzenlenen uzlaşma tutanağının uygulanmasında ortaya çıkan tapu harçları ve bu Kanunun gerektirdiği diğer giderler idarece ödenir.”

MADDE 17- 16/7/1997 tarihli ve 4283 sayılı Yap-İşlet Modeli ile Elektrik Enerjisi Üretim Tesislerinin Kurulması ve İşletilmesi ile Enerji Satışının Düzenlenmesi Hakkında Kanunun geçici 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “31/12/2025” ibaresi “31/12/2040” şeklinde ve “4628” ibaresi “14/3/2013 tarihli ve 6446” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 18- 4/4/2001 tarihli ve 4634 sayılı Şeker Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve fıkra aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“a) Bakanlık: Tarım ve Orman Bakanlığını,”

“r) Ekim alanı: Şirketlerin veya fabrikaların şekerin hammaddesi olan şeker pancarını, üreticilerle sözleşme yapmak suretiyle temin ettiği, sınırları Bakanlıkça belirlenen coğrafi alanı,

s) Sözleşme: Hammadde üretimi ve teslimi yapmak amacıyla şirketler ve üreticiler arasında düzenlenen, tarafların karşılıklı görev ve sorumluluklarına ilişkin usul ve esasların yer aldığı belgeyi,”

MADDE 19- 4634 sayılı Kanunun 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 5- Şeker pancarı fiyatları her yıl, şeker fabrikası işleten gerçek ve tüzel kişiler ile üreticiler ve/veya temsilcileri arasında varılan mutabakata göre belirlenir. Şeker fabrikaları, üreticilerce teslim edilen şeker pancarındaki fire tespiti ile bedele esas polarizasyon değerinin belirlenmesi amacıyla yapılacak numune alma ve analiz işlemleri sırasında; üreticileri temsilen mahalli pancar kooperatifi veya mahalli ziraat odasından bir gözlemcinin hazır bulunmasına olanak sağlamakla, mahalli pancar kooperatifi veya mahalli ziraat odası ise talep edilmesi hâlinde bir gözlemci görevlendirmekle yükümlüdür.

Sözleşme yapılmadan şeker pancarı ekilemez. Buna aykırı hareket edenlerin takip ve kontrolü Bakanlıkça yapılır. Şirketler şeker pancarını Bakanlıkça belirlenen ekim alanlarından üreticilerle sözleşme yaparak temin ederler. Bakanlık gerekli görmesi durumunda şirketlerin ekim alanlarını yeniden belirler.

Şeker üretiminde kullanılan diğer hammaddeler ise şirketler tarafından üreticiler ve/veya piyasadan temin edilir. Şirketler, kendi ekim alanlarından yeterli hammadde bulamadığı takdirde münavebe esasları dâhilinde kendi ekim alanları dışından da Bakanlığın izni ve denetiminde üreticilerle sözleşme yaparak pancar temin edebilirler ya da ihtiyacından fazla şeker pancarı üretimi yapabilen şirketlerden Bakanlık tarafından belirlenecek esaslara göre şeker pancarı satın alabilirler. Bakanlık, şeker pancarının ekiminden fabrikalara teslimine kadar olan tüm süreci denetler, bu görevini yerine getirirken gerektiğinde kolluk kuvvetlerinden yardım alır.

Şeker satış fiyatları, şeker fabrikası işleten gerçek ve tüzel kişiler tarafından serbestçe belirlenir.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar, Bakanlık tarafından çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 20- 4634 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin altıncı fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Sözleşme yapılmadan şeker pancarı eken gerçek ve tüzel kişilere, tespiti yapıldığı ekim alanından üretilecek şeker pancarı için, tespiti yapıldığı pazarlama yılında kamu fabrikaları tarafından belirlenen %16 polar şeker ihtiva eden fisesi düşürülmüş A kotası şeker pancarı baz alım fiyatı üzerinden hesaplanacak tutar kadar Bakanlıkça idari para cezası verilir.

Şirketlerin kendi ekim alanları dışından Bakanlığın izni olmaksızın şeker pancarı temin etmeleri halinde, Bakanlıkça, şirketlere cari pazarlama yılı için tahsis edilen A kotası miktarının cari pazarlama yılı başındaki A kotası şeker satış fiyatı ülke ortalaması üzerinden hesaplanacak tutarının %2’si oranında idari para cezası verilir.”

MADDE 21- 3/1/2002 tarihli ve 4733 sayılı Tütün, Tütün Mamulleri ve Alkol Piyasasının Düzenlenmesine Dair Kanunun 8 inci maddesinin beşinci fıkrasının (ö) bendinin (1) numaralı alt bendinde yer alan “sekiz” ibaresi “yüzaltmış” şeklinde, (2) numaralı alt bendinde yer alan “on” ibaresi “yüzseksen” şeklinde, (3) numaralı alt bendinde yer alan “oniki” ibaresi “ikiyüz” şeklinde değiştirilmiş, fıkranın (p) bendinde yer alan “bulunduranlara,” ibaresinden sonra gelmek üzere “ticari amaçla kullananlara,” ibaresi ile fıkraya aşağıdaki bent eklenmiş, maddenin altıncı ve yedinci fıkraları aşağıdaki şekilde ve maddenin dokuzuncu fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “(f), (g), (h), (ı), (j), (n), (o), (p), (r) ve (s) bentlerinde” ibaresi “(f), (g), (ı), (j), (n), (o), (p), (r), (s) ve (ş) bentlerinde” şeklinde değiştirilmiştir.

“ş) Bakanlıkça belgeleri askıya alınanların askı süresi içinde üretim, satış veya dağıtım yaptığının tespiti halinde yüzbin Türk lirasından bir milyon Türk lirasına kadar idari para cezası verilir.”

“Yukarıda sayılan fiiller dışında, bu Kanun ile 4250 sayılı Kanuna veya bu Kanuna göre yürürlüğe konulmuş ikincil düzenlemelerde yer alan; tesis kurulum, üretim, işleme, iç ve dış ticaret, tesis ve hisse devri, proje tadilatı, belge düzenlenmesi, kayıt düzeni, izin, bildirim, hammadde temini, geri kazanım ve imha işlemleri, mamul ve hammadde depolanması, piyasaya arz, satış ve sunum, tasfiye, faaliyetin sonlandırılması, ürünlerin teknik özelliklerinin belirlenmesi, üretici tütünlerinin yazılı sözleşme esaslı veya açık artırma yöntemi ile alınıp satılması, üretim şartını karşılamayan firma mamullerinin fiyatlandırılması, dağıtılması, satışı ve kontrolü ile bayilikler verilmesi şartlarına;

a) Toptan satıcılar, açık alkollü içki satıcıları, perakende satıcılar ve nargilelik tütün mamulü sunum uygunluk belgesi bulunan satıcılar tarafından uyulmadığının tespiti halinde; ilgili gerçek veya tüzel kişiler, eksikliğin giderilmesi için onbeş günden az olmamak üzere uygun süre verilerek veya aykırılığın tekrarlanmaması için yazılı olarak uyarılır. Verilen süre içerisinde eksikliğin giderilmemesi veya aykırı fiilin ilk fiilin işlenmesinden sonraki beş yıl içinde ikinci kez işlenmesi halinde, eksiklik veya aykırılıkla ilgili faaliyet türüne ilişkin belgeler iptal edilir.

b) Tütün, tütün mamulü, makaron, sigara filtresi, yaprak sigara kâğıdı, alkol ve alkollü içkiler sektöründe (a) bendinde sayılan kişiler dışında faaliyet gösteren gerçek ve tüzel kişiler tarafından uyulmadığının tespiti halinde onbeş günden az olmamak üzere eksikliğin giderilmesi için uygun süre verilerek veya aykırılığın tekrarlanmaması için yazılı olarak uyarılır. Verilen süre içerisinde eksikliğin giderilmemesi veya aykırı fiilin ilk fiilin işlenmesinden sonraki beş yıl içinde ikinci kez işlenmesi halinde yüzbin Türk lirasından bir milyon Türk lirasına kadar idari para cezası verilir, aykırı fiilin aynı süre içinde üçüncü kez işlenmesi halinde faaliyet türüne ilişkin belgeler iptal edilir.

c) Bu fıkra uyarınca verilecek süreler Bakanlık tarafından belirlenir.

Beşinci fıkranın (a), (b), (c), (d), (e), (f), (g), (ı), (j), (k), (l), (m), (n), (o), (p) ve (ş) bentlerinde düzenlenen idarî para cezaları, fiillerin bir yıl içinde tekrarı halinde, bir önceki cezanın iki katı olarak verilir. Beşinci fıkranın (c) bendinde sayılan fiillerin tekrarı halinde ayrıca ihlale konu ürünün piyasaya arzının bir yıla kadar durdurulmasına; (a), (b), (d), (e), (f), (j), (k), (l), (m), (n), (o), (ö), (p), (r) ve (s) bentlerinde sayılan fiillerin, ilk fiilin işlenmesinden sonraki beş yıl içinde üçüncü defa işlenmesi halinde ise belgelerin iptaline karar verilir. Satış belgesi iptal edilen satıcılar, satış belgesi iptaline konu işyeri için iki yıl süreyle yeni belge başvurusunda bulunamaz.”

MADDE 22- 1/7/2003 tarihli ve 4915 sayılı Kara Avcılığı Kanununun 4 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Koruma altında olmayan yaban hayvanlarının, avlanmanın yasaklandığı yer, gün ve süreler de dâhil olmak üzere; insan sağlığına, çevreye, tarım alanları ile besi, evcil ve yaban hayvanlarına zarar verecek sayıda çoğalmaları veya bulaşıcı hastalık taşıdıklarının tespiti durumunda, Genel Müdürlük teşkilatı görevlilerinin ilgili kuruluşlarla birlikte hazırlayacakları rapor doğrultusunda av ve doğa koruma memurları ve avcılara avlattırılmasına Genel Müdürlükçe izin verilebilir. Bu kapsamda yapılacak avlanmalarda Genel Müdürlüğün izni doğrultusunda, mahallî mülki amirin kararıyla kolluk kuvvetleri de görevlendirilebilir.”

MADDE 23- 3/7/2005 tarihli ve 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanununun 8 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“24/4/1969 tarihli ve 1163 sayılı Kooperatifler Kanununa tabi kooperatifler, 1/5000 ve 1/1000 ölçekli imar planlarındaki tarımsal niteliği korunacak alanlar ile bu planlar dışında kalan ve bu Kanuna tabi alanlarda yer alan taşınmazlar üzerinde mülkiyet ve sınırlı ayni hak edinemezler. Ancak tarımsal amaçlı faaliyet gösteren kooperatiflerin mezkûr alanlardaki taşınmazlar üzerinde mülkiyet ve sınırlı ayni hak edinimi Bakanlığın iznine tabidir.”

MADDE 24- 5403 sayılı Kanunun 20 nci maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “on” ibaresi “iki bin beş yüz” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 25- 5403 sayılı Kanunun 21 inci maddesinin ikinci fıkrasının (a) bendinin ikinci cümlesinde yer alan “on” ibaresi “iki bin beş yüz” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye beşinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki

fıkra eklenmiştir.

“Bu Kanun uyarınca izin alınmadan yapılmış her türlü yapı ve tesise, ilgili idareler, kurum ve kuruluşlar tarafından elektrik, su ve doğal gaz bağlantısı ve abonelikleri tesis edilmez. Bu fıkraya aykırı davranan idare, kurum ve kuruluşlara her abone başına yüz bin Türk lirası idari para cezası verilir. İdari para cezasının tebliğinden itibaren aboneliğin otuz gün içerisinde iptal edilmemesi halinde aboneliğin devam ettiği her ay için ayrıca yüz bin Türk lirası idari para cezası verilir.”

MADDE 26- 11/6/2010 tarihli ve 5996 sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanununun 5 inci maddesinin birinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Hayvanlarda herhangi bir tazminatlı hastalık tespit edilmesi sonucu resmî veteriner hekim veya yetkilendirilmiş veteriner hekim gözetiminde mecburî kesime tâbi tutulan, itlaf edilen veya kesimhanelerde tespit edilen tazminatlı hastalıkları nedeniyle imha edilen hayvanlar ile bu hastalıklar nedeniyle imha edilen hayvansal ürün, yem, madde ve malzemelerin bedelleri, imha, imha yerine nakliye ve dezenfeksiyon masrafları Cumhurbaşkanlığı tarafından belirlenen oranlarda Bakanlık tarafından sahiplerine tazminat olarak ödenir. Bakanlık bütçe imkânları, hastalıklarla ilgili bilimsel veriler ile eradikasyon ve kontrol programlarına göre, tazminatlı hastalıklar ile bu hastalıklar nedeniyle imha edilen hayvansal ürün, yem, madde ve malzemelerden hangilerine tazminat ödemesi yapacağını, ödeme yapılacak yerleri ve uygulama zamanını belirler.”

“(3) Bakanlıkça belirlenen usullere göre kayıt altına alınmamış hayvanlar, fiili ithalat işlemleri tamamlanmamış hayvanlar, sahipleri tarafından hasta oldukları Bakanlıkça belirlenen usullere göre bildirilmeyen veya hasta olduğu bilinerek satın alındığı tespit edilen hayvanlar, son sahibine Bakanlıkça belirlenen belgeler bulunmaksızın nakledilen hayvanlar, kamu kurum ve kuruluşlarına ait hayvanlar, Bakanlıkça belirlenen hastalıklarda hastalık sebebiyle uygulanan kontrol tedbirleri kaldırıldıktan sonra hastalığa göre belirlenen süre içerisinde aynı hayvancılık işletmesinde aynı hastalığın tespit edilmesi sebebiyle kestirilen veya itlaf edilen hayvanlar ile bu fıkra da belirtilen hayvanlarda tespit edilen tazminatlı hastalıklar sebebiyle imha edilen hayvansal ürün, yem, madde ve malzemeler için tazminat ödenmez.”

MADDE 27- 5996 sayılı Kanunun 36 ncı maddesinin birinci fıkrasının (e) bendinin birinci cümlesinde yer alan “ve kayıt tutmayan” ibaresi ile beşinci cümlesinde yer alan “fiil suç oluşturmadığı takdirde” ibaresi madde metninden çıkarılmış ve (f) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(f) 8 inci madde gereği canlı hayvan ve hayvansal ürünlerin sevklerinde Bakanlıkça belirlenen belgeleri bulundurmayan canlı hayvan ve hayvansal ürün sahiplerine sığır cinsi hayvanlar için hayvan başına yedibinsekizyüzaltmış Türk lirası, koyun ve keçi türü hayvanlar için hayvan başına binikiyüzdört Türk lirası, diğer hayvan türleri ve hayvansal ürünler için araç başına yirmialtıbinüçyüzaltmış Türk lirası, ayrıca nakil vasıtası sahiplerine yirmialtıbinüçyüzaltmış Türk lirası, Bakanlıkça izin verilen yerler dışında hayvan satışı yapanlara yirmialtıbinüçyüzaltmış Türk lirası idari para cezası verilir. Belgesiz nakledilen hayvanların, Bakanlıkça belirlenen korunmuş bölgeler hariç olmak koşulu ile nakil esnasında yakalanması durumunda, sahibinin bilgisi dâhilinde karantina altına alınır. Korunmuş bölgeler ve karantina ile ilgili hususlar Bakanlıkça belirlenir. Bu önlemler, insan, bitki ve hayvan sağlığı ile çevre için doğrudan ya da dolaylı herhangi bir olumsuz etkiye sebep olmayacak şekilde uygulanır. Bu iş ve işlemler için yapılacak tüm masraflar sahibi tarafından karşılanır. Kesim, imha ve itlaf hâlinde Bakanlıkça herhangi bir tazminat ödenmez. Canlı hayvan sevklerinde Bakanlıkça belirlenen kurallara göre yol kontrol ve denetim noktalarına girmeyen nakil vasıtası sahiplerine araç başı yirmialtıbinüçyüzaltmış Türk lirası, hayvan sahiplerine yüzotuzikibinyüzsekiz Türk lirası, idari para cezası verilir.”

MADDE 28- 19/4/2012 tarihli ve 6292 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 10- Ankara ili, Kızılcahamam ilçesi, Dereneci ve Gökbel mahalleleri ile Samsun ili, Vezirköprü ilçesi, Çeltekin Mahallesi, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce 6831 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (A) bendi gereğince orman sınırları dışına çıkarılan alanda nakil, yerleştirme, hak sahipliği tespiti, borçlandırma ve takyide ilişkin usul ve esaslar bu Kanuna göre Cumhurbaşkanlığı kararı ile belirlenir.”

MADDE 29- Bu Kanunun;

- a) 20 nci maddesi 1/1/2027 tarihinde,
 - b) Diğer maddeleri yayımı tarihinde,
- yürürlüğe girer.

MADDE 30- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanlığı yürütür.

19/6/2026